

[Poul Dam.]

være her i dag, skal jeg fremsætte nogle bemærkninger på hans vegne.

Det fremgår af selve forslaget, at der i væsentlig grad er tale om en teknisk reform, som tilsigter at gøre hele toldbehandlingsprocedure og arbejdsgang mere strømlinet og mere arbejdsbesparende såvel for erhvervslivet som for toldvæsenet, og det lyder da godt.

Vi kan vel gå ud fra, at det er velovervejet og velplanlagt, når man nu vil gå over til at lade toldbehandlingen foregå på grundlag af papirer og angivelser fra importørerne. Derved sparer man naturligvis meget arbejde og mange omkostninger, men forhåbentlig betyder det ikke, at kontrollen bliver mindre, så længe der stadig væk er noget, der hedder toldgrænser og toldtariffer.

Det bliver nødvendigt ved denne procedure, at der bliver givet importørerne en vis kredit med betalingen af tolden, og det er vel af rationaliseringsmæssige og arbejdsbesparende hensyn, at denne betaling skal foregå kvartalsvis, sådan at der er en kredit op til 4 måneder og 20 dage. Dette vil betyde et kontant engangstab for statskassen, sådan som finansministeren har oplyst det, på godt 100 mill. kr. og en tilsvarende forøgelse af importørernes likviditet. Det er en varig forøgelse, og der er vel også andre fordele for importørerne ved den nye arbejds-gang.

Det kan måske principielt være i orden, men er det virkelig nødvendigt med en så lang kredit? For en række andre afgifter, merværdiafgift, punktskatter og sådan noget, er der jo stadig væk månedlige afregningsperioder, hvorefter man skal betale de skyldige beløb inden udgangen af næste måned. Vi må, inden vi kan tage endelig stilling til dette forslag, have godtgjort, at det er en så stor administrativ fordel for toldvæsenet, at vi må acceptere kreditten på et helt kvartal.

Det nye system vil naturligvis byde på en helt anden og meget betydelig fordel derved, at det vil frigøre toldpersonale, som derefter kan blive sat til andet og vistnok adskilligt nyttigere arbejde; vi tænker her navnlig på arbejdet med kontrollen af merværdiafgiften. Rigtig anvendt vil merværdiafgiften jo, som vi så ofte har fremhævet, kunne hjælpe skattevæsenet til en forholds-

vis effektiv kontrol med, om de erhvervsdrivende skatteydere er omhyggelige nok. I princippet skulle vi kunne få tal for erhvervsvirksomhedernes omsætning og derudfra drage nogle temmelig nøjagtige slutninger med hensyn til den skattepligtige indkomst.

Nu har vi imidlertid haft momsens siden 1967, og så burde der allerede være nået betydelige resultater ved samarbejde mellem toldmyndighederne og ligningsmyndighederne. Det synes imidlertid ikke at være tilfældet, hvis det skøn er rigtigt, som eksperterne for nylig har præsenteret os for, og som tidligere er blevet omtalt i dag, hvorefter en 9-10 milliarder kr. årligt bliver unddraget beskatningen. Der må kunne nås noget mere, og denne kontrol vil toldvæsenets momsgennemgang kunne være et bidrag til. Hvis man virkelig kan få dette resultat, så kan vi godt affinde os med den likviditetsforbedring for importørerne, men vi må altså ønske overvejet, om det virkelig er nødvendigt at have kvartalsvise afregninger.

I denne forbindelse vil vi gerne sige et par ord om momskontrollens kontormæssige, eller om man så må sige geografiske placering. Det synes at fremgå af visse meddelelser, at den skal flyttes til nogle ledige lokaler i kildeskattehuset i Birkerød, og det kunne selvfølgelig se ud, som om det var en genial forudseenhed fra vor geniale regerings side, at dette hus er blevet bygget langt større, end der var brug for til kildeskattedirektoratet, men måske kunne man også sige, at det nærmest er held i uheld for boligministeren, at man altså kunne finde en administration, som kunne fylde op i det store, tomme hus. Det kan man ønske til lykke med. Men bagsiden af denne smukke medalje er jo, at beslutningen om, at den skal flytte til Birkerød, synes at være truffet under nogle omstændigheder, der ikke tyder på, at regeringen har lært af sine erfaringer med andre udflytninger. Der er selvfølgelig ikke så langt fra Amerikavej til Birkerød, som der er fra København til Hjørring, men mon det ikke ville have været en meget god idé, hvis regeringen havde underrettet det pågældende personale, før man havde truffet beslutningen om udflytningen?

I finansministerens fremsættelsestale blev der stillet spørgsmålet, om det var muligt at